

[Anders Mølgaard]

følgelig kræver forsøg accept af såvel den regionale som den centrale komité. Tilsvarende gælder for andre behandlinger for ufrivillig barnløshed, hvor en kvindes æg befrugtes uden for livmoderen.

Endelig åbner § 13 for, at det befrugtede menneskelige æg må holdes i live uden for en kvindes livmoder i 14 dage, heri dog ikke medregnet den tid, hvor det befrugtede æg har været nedfrosset. § 13, specielt stk. 1-4, rører ved noget dybt i os alle, simpelt hen vore inderste hjerterødder. Barnløshed er et alvorligt problem for mange danskere, men mange alvorlige spørgsmål presser sig uvilkårligt på. Er det forsvarligt moralsk, kulturelt og religiøst at åbne for disse forsøg? Skal og vil vi flytte denne hegnsplæ? Hvis vi flytter hegnsplæen nu, skal den så flyttes igen om 2, 5 eller 10 år? Og hvor langt? Er intet helligt for menneskets trang til at perfektionere alt og udforske alt? Hvordan ønsker vi egentlig at prioritere ressourcerne i fremtiden?

Jeg synes, at netop denne del af lovforslaget påkalder ydmyghed og størst mulig betænk-somhed. Når det er sagt – men jeg synes også, at det var på sin plads at sige det – glæder det mig samtidig, at lovforslaget klart og tydeligt afviser muligheden for donation af befrugtede menneskelige æg. Det er glædeligt, at det hermed udelukkes. Det er også tilfredsstillende, at regeringen forudsætter nedfrysning af æg i maksimalt 1 år.

Lovforslagets rækkevidde og alvor taget i betragtning finder jeg, at det vil være rigtigt og nødvendigt med en bred folkelig debat – en debat, som skal have den nødvendige tid.

Og til sidst vil jeg sige, at der vedrørende § 13 i Venstres folketingsgruppe ligesom i befolkningen i almindelighed er forskellige holdninger til disse alvorlige spørgsmål. Jeg synes, det er sundt og positivt, at en folketingsgruppe rummer forskellige synspunkter til væsentlige etiske spørgsmål. Derfor står det enkelte folketingsmedlem naturligvis fuldstændig frit ved den endelige afstemning, men Venstre vil naturligvis også her bidrage til en konstruktiv forhandling under det videre udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg synes, det var en meget fin tale, Venstres ordfører holdt. Man fornemmede, at han virke-

lig gik i dybden. Derfor lyttede jeg meget spændt på konklusionen, om ikke den efter den indledning burde være sådan, at man ville afvise i det hele taget at udføre forsøg på befrugtede æg. Det var altså ikke selve talen, jeg var uenig i, men konklusionen. Vil Venstre – jeg ved godt, at man stilles frit – i princippet som parti afvise forskning på befrugtede æg ud fra hele den argumentation, der lå til grund for talen?

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Jeg forsøgte ellers klart at præcisere, at dette lovforslag kræver betænkningstid, og at alle får tænkt sig gevaldigt om. Derfor synes jeg, det er positivt, at vi også i vores folketingsgruppe åbner for, at der skal være plads til forskellige holdninger. Jeg mener, det ville være forkert på nuværende tidspunkt at låse partiet som sådant i det videre arbejde. Der er forskellige holdninger til det i vores gruppe, ligesom der er det i den almindelige befolkning, som jeg også har præciseret det tidligere. Derfor vil jeg ikke på forhånd sige, at Venstre afviser det. Vi går ind i en positiv drøftelse i udvalget, men der er mange forskellige holdninger også i vores gruppe til det. Dette synspunkt håber jeg også jeg har fået præciseret i indlægget.

Birgitte Husmark (SF):

Med den tid, der er til rådighed til en førstebehandling af lovforslag her i salen, er det umuligt at trække alle de forhold frem, som bør afklares nærmere, når der er tale om et så omfattende lovforslag og et så kompliceret og følsomt sagsområde som dette. Når jeg hermed har sikret mig, at den manglende omtale ikke automatisk vil blive opfattet som en accept, vil jeg forsøge at nå så langt som muligt dels med en række principielle problemstillinger, dels med det konkrete. Resten vil så følge i form af skriftlige spørgsmål og ændringsforslag.

Allerførst ønsker SF at understrege, at formålet for os med denne lovgivning burde være at beskytte mennesker og menneskets kønsceller, befrugtede æg, fosteranlæg, fostre og afdøde. Det er det, der er formålet, og det er til det brug, at der så skal udarbejdes gældende rammer med hensyn til både de videnskabetiske komiteers sammensætning og deres opgaver. Derfor er prioriteringen af disse opgaver også så vigtig.